

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CALEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 26 LUTEGO 1861 ROKU WE SRZODĘ.

z Petersburga V. S. 8. Lutego.

Regimentu grenadyerów Titowa i Podpółkownik Tychanowski otrzymał rangę Półkownika; grenadyerów Palicina Maior Sieluński został Podpółkownikiem. Leibgardyi Cesarzewicza KONSTANTYNA Stabs Rotmistrz Dersau Rotmistrzem. Uwolniony z muszkietyerów Miloradowicza General Maior Dendrigin przyjmuje się do obowiązków cywilnych; uwolniony z garnizonowego Plutałowa Maior Nikiforow pójdzie do służby cywilnej. Leibgardyi Cesarzewicza KONSTANTYNA Rotmistrz Xiążę Odojewski zmarły wymazuje się z rang listy; jako też muszkietyerów Manteifela Półkownik Kazarynow. Oddalony od służby Maior X. Wołkoński przyjęty do kirassyerów Kozensa. Garnizonowego Wyrubowa i Maior Szuszeryn został Podpółkownikiem; garnizonowego Masse, Maior Reiew naznaczony komendantem batalionowym w Chersonie na miejscu Podpółkownika Baskakowa. Nadworny Konsyliarz Uszakow pełniący obowiązek pierwszego dozorca Moskiewskiego domu edukacyjnego otrzymał stopień następujący. Pracujący nad atlasem Gubernii Mińskiej Kramcz został Assessorem Kolleskim. Kazanskiemu rządowi Gubernskiego Konsyliarz Götner za długą bez przerywany służbę otrzymał stopień następujący. Kuratora Uniwersytetu Moskiewskiego Sekretarz Grzeszczyszczew umieszczony w klasie 8 za pilne poruczonej iem obowiązków dopełnienie. Służący przy tymże Uniwersytecie Doktor Barsuk-Moisiewicz w nagrodę zasług przejdzie do 7 klasy.

Za Najwyższym rozkazem General Prokurator Obolianinow donosi Maryannie Luboszczyńskiej prosiąc o nakaz, żeby mogła polubowym ładem rozebrać pretensye do męża, który pod rozmaitemi pozorami iey majątek zabrał i przywłaszczył. Na tę prozbę zasłał Najwyższe zezwolenie, które żeby wypełnione było, dało załecenie Białoruskiemu Gubernatorowi Cywilnemu, żeby iey nie ubliżył rządowej opieki i pomocy w każdym zdarzeniu; przetoż wybrawszy z swojej strony Sędziego, stanąć ma Luboszczyńska przed pomienionym wyżey Gubernatorem.

Maiorowi Platerowi prosiącemu o aręde odmówiono; jakoteż Półkownikowej Pakoszo-wey, której mąż i brat będąc w Polskim wojsku poległ w bitwach, prosiący o zplacenie rangi Półkownikowskiej. Xiążęciu de Nassau Siegen prosiącemu o wydanie pensyi naznaczonej w r. 1795.

z Wiednia 18. Lutego.

Tayna Kancellarya Nadworna w naszej stolicy dzis urzędownie ogłosiła, że goniec z Luneville przybył wesół nadspodzianie przynosi wiadomość, o podpisanym tamże pokoju d. 9 między Cesarzem Jmcią i RPtą Francuzką przez Ministrów Pełnomocnych Graffa Cobenzli i Konsyliarza Stanu Józefa Buonaparte. Warunki traktatu będą utaione podobno do tego czasu w którym onych ratyfikacya, wraz z Rzeszą, nastąpi. Tym iposobem kończy się dwuletnia prawie z nieprzyjacielem wojna; wiernemu zaś Prowincyi dziedzicznych poddaństwu w nadgrode

męstwa i doznanej stateczności pokoy powraca. — Jeden z Officyerów naszych niedawno z Sycylijskiej przybył podróży; powiada, iż miasto Messina r. 1783 pamiętnym ziemi trzęsieniem zburzone, dotąd po większej części w rozwalinach leży. Wspaniałych niegdy nad portem pałaców, dolne piątra są zamieszkane; obywatele majątniejsi za miastem sobie zbudowali domy drewniane. Etna dawno już spokoyna. W Neapolitańskim kraju Wezuwiusz zapadając przed kilku tygodniami; znaczna część wysokości stracił. W Neapolu zupełna spokoynosc; przypisać to należy obecności 3 tysięcy żołnierza zprzymierzanego, przed którym drzą Lazzaronowie. Angielska eskadra z Toskanii wiele zabytków starożytności przeprowadziła do Palermo.

Arcy Xiążę Karol usilnie teraz odnowić dawniejsze związki Domu Austriackiego z niektórymi Mocarstwami. — Woyska Cesarskie następować z Mantui poczęły; moca umowy w Luneville podpisanej, zabieramy ztamtąd artyllerya kalibru naszego i połowę żywności; jak wprzód Brune pozwolił toż samo uczynić w Ankonie, Ferrarze i innych twierdzach Włoskich. — General en chef Moreau Officyerom Austriackim; których w niewolę zagarnął; nie broni na słowo powracać do Ojczyzny; tenże w Saltzburgu wydał do armii Francuzkiej odezwę. Donoszę, powiada, iż d. 26. z. m. w Luneville Ministrowie pełnomocni Cesarza i RPtę podpisali nowe broni zawieszenie; Peschiera; Mantua, Legnago; Ferrara; Ankona współziomkom naszym wydane bydz mają niezwłocznie; komenderujący Generalowie we Włoszech zakreśli dla obu stron granice. Zawieszenie broni; licząc od d. 3. Lutego trwać powinno przynajmniej dni 30.; nie licząc 15. zostawionych do wzajemnego ostrzeżenia. We Włoszech Brune i Bellegarde wprzód nieco inną umowę podpisali; lecz ponieważ w Luneville zawarta ostatecznie zadecydowała los miast i Prowincyi za Adygą położonych, nie widzę potrzeby mówienia o pierwszej.

z Londynu 3. Lutego.

Biega w mieście pogłoska, że Ministerium temi dniami gonców rozesało w rozmaite strony, szukając pokoyu z Mocarstwami do neutralności północnej wchodzącymi. — Wkrótce ma bydz wniesiony do Parlamentu projekt, nie zaciągania nowych regimentów, lecz dopełnienia dawnych abyśmy w każdym czasie mieć mogli 150. tysięcy regularnego żołnierza na obronę kraju. Milicya rozwiązana bydz powinna; wiadomo jak wiele nad iey urządzeniem pracował niesmiertelney pamięci Graf Chatham. Ochotników rząd mocen jest wzywać w potrzebie nagley, żeby wojsku pomoc dawali, mianowicie utrzymując porządek i spokoyność domową. — Część ostatnia subsydiów Domowi Austriackiemu przez Króla Jmci przyrzeczona, jedna z fregat niedawno do Cuxhaven szczęśliwie zawiozła, zład ładem do Wiednia pójda nikt; jednak nie ma nadziei, aby Cesarz Jmci wspólna z nami sprawę chciał dłużej utrzymywać; na to trzebaby nowe pisać umowy. — Wyrachowała już Admiralicya, że okrętów Szwedzkich i Duńskich któreśmy w portach przytrzymali lub zabrali na morzu, be-

dzie ogółem 400. blisko; narzeka głośno oppozycya, że tym sposobem Ministrowie przynaglaia roznymy pomienione Narody do podniesienia broni na Anglików.

Xiąże de Galles dość ciężką niedawno był złożony chorobą; przychodzi teraz do zdrowia. W Izbie wyższej Hrabia Suffolk przyganiał Ministrom, że o dzierzawach Króla Jmci Niemieckich naradzali się w nieprzytomności Tronu Następcy, który w tém dziele naybardziej jest interesowany, a jednak zezwolenia swojego nie dał. — Twierdzą niektórzy że Admiralicya znaczną eskadrę wyprawiła na chwytanie okrętów kompanii Duńskiej, które z Tranquebaru powracać mają do Europy. — O ustąpieniu Elektozatu Hannowerskiego coraz głośniey mówimy; przed kilku dniami zgromadziła się strona Ministrom przychylna na wielki obiad do pierwszego Ministra; w czasie biesiady Pitt głośno dowodził potrzebę oddalenia Anglików od związku z Niemcami; wielce się to nie podobało obecnemu Xiążciu d'York. — Hufsey Biskup Waterfordu w Irlandyi, dawno mieszka w Paryżu; wchodził do negocyacji z Nuncyuszem Spina rozpoczętych; o skutku onych ma sam donieść w Rzymie Oycu S. — Strażliwa burza w Jamaice częśc szóstą tegorocznych urodzajów rolnikom wydarła. — Czekamy wkrótce powrotu do Ojczyzny Sidneia Smith; kompania Wschodnia chce onemu naznaczyć pensyi dożywotniey 3. tysiące FS. 1500. Kawalerowi Douglas, który wyjeżdża lądem do Constantinopola mając kommandę przyiąć nad jazdą Turecką.

z Paryża 6 Lutego.

Rząd nasz ogłosiłwży drukiem wszystkie pisma ściągające się do ugody w El Arisch podpisaney, na końcu przydał uwagi następujące, w których niemieli jak w przedmowie czytać można nienawiść narodową. Angielscy Ministrowie ofszukali swój Parlament, naród, i całą Europę, chcąc wmówić, że Sidney Smith był podkommandnym Officyerem, nie zaś Ministrem umocowanym do pisania traktatów. Ofszukali Turków namawiając Wezyra Wielkiego ażeby przez pustynie ciągnął do środka Egiptu, z kąd powrót do Syrii, zwłaszcza woysku licznemu niepodobny w przypadku przegranej; Wódz Ottomański dał się uwieść nie tylko nadziei odzyskania Prowincyi którą dobrowolnie ustępował Kleber, ale też uwięzienia armii Francuzkiej, którą w ręce wydać Anglićy przyrzekali. Ci zaś we wszystkich traktatach zysku szczerze osobistego upatrywać zwykli Zła mali prawo narodów, zcieśniając władzę Sidneiu urzędownie dana; w ten czas, gdy on już negocyacje zakończył, gdy uroczysty traktat napisał, którego warunki są święte u narodów. Zgwałcili wojenne prawo i zwyczaje, chcąc zabrać w niewolę woysko zwyciężkie; chytróść, zdrada, podeyscie, zastąpić miały u nich miejsce siły nieudolney do pokonania Francuzów w Egipcie.

Nakoniec Angielscy Ministrowie niewprzód osmieliłi się złamać traktaty przez rzetelnego Sidneia pisane, aż Kleber wszystkie dopełniając warunki, sam sobie odiał bronięcia się sposobność. W ten czas sztyderskim sposobem ofiarował Keith armii Wschodniej protekcyą swoją przeciw zapalczywości Turków i Egipcyan; nie potrzebował jey Francuzki żołnierz, który powracał dobrowolnie do Europy, nie z przymusu chcąc ginąć według odgłosu ratować Ojczyznę. Gdybyśmy bronili złożyli, Egipt przez Wezyra czyliżby nie był zrabowany? armii los gotowano jeszcze okropniejszy; ponieważ Dundas wytepienie łupieżcom Włoskim wyrażnie w nowych instrukcyach zapowiedział. Przymuszeni więc Francuzi Egipt trzymamy; Anglikom wstydz z niedokonaney zbrodni. Ponizając w Egipcie Francuzów, razem wszystkie narody Europeyskie upodlić chcieli w opinii narodów Wschodnich. Zwycięstwo pod Heliopolis odniesione pokazało barbarzyńcom, z kím niedołężni do walki się jeli. My dziś oddając częśc pamiętke Klebera ubolewać musimy, że los sle-

py kilku Ministrom Londyńskim dopuścił na złe używać sił, bogactw, i potęgi narodu ze włzech miar oświeconego, jakim jest Angielski. —

Ze Włoch uwagi godną wiadomość odbieramy. Szef sztabu armii Generała Murat, Leopold Berthier d. 25. Stycznia pisze z główney kwatery Florencyi, że d. 28. Ankona pewnie osadzona będzie przez Generała Paulet; armia zaś obserwacyina trzema kolumnami wystąpi do Państwa Rzymskiego przeciw Neapolitańczykom. Co widząc Hrabia Damas, d. 21. uczynił odezwę z Viterbo, oświadczając że ma rozkaz od Generała kawalerii Bellegarde podpisać broni zawieszenie. Odpowiedział Murat: iż od 4. tygodni Rząd Francuzki ostrzegł Hrabie Damas, że na żądanie Monarchy potężnego pierwszy Konsul umyślił koniec położyć wojnie z Królem Jmci Dwóch Sycylii. Ta jedyną przestroga Neapolitańczyków nie wstrzymała od nieprzyjacielskiego wtargnienia do Toskanii. Przez Generała Miollis zwyciężeni dziś ugody szukają. Rząd Francuzki jest gotów zemstę darować pod następującymi warunkami. 1. Neapolitańczykowie ustąpią z Państwa Kościelnego i z zamku S. Aniola. 2. Ponieważ do armistycium w Trevi so należeć nie chcieli, pierwszy Konsul jedynie przez wzgląd i szacunek woli IMPERATORA Jmci włzech Rolsyi przystępnie do ugody; jednak na protekcyą Wielkiego Monarchy zasłużyć wprzód powinien rząd Neapolitański zamykając wszystkie porty swoje Anglikom, a znajdujące się w nich okręta nieprzyjacielskie zabierając, ażeby służyć mogły w zakład za statki narodów północnych w Anglii zatrzymane.

Potrzeba jest albowiem ażeby Anglićy Europę całą mieli sobie zamkniętą. Jeżeli to wszystko wraz dopełni Dwór Neapolitański, Murat zezwoli na zawieszenie broni. — Czekamy co się stanie; tym czasem rzecz pewna, iż woyska Króla Jmci Dwóch Sycylii śpiesznie ustępują z Państwa Kościelnego, i już zebrały się wszystkie pod Rzymem. Pomieniony Murat pisał do Kardynała Sekretarza Stanu, obiecując, iesliby kazał onemu potrzeba ściągć nieprzyjaciół RPtey do Włoch południowych, zachować wszelką karność, i uszanowanie dla Oyci S. który może zostać bezpiecznie w stolicy swoiey. — Generał Paulet idąc do Ankony w dolinie bliskiej Appeninu spotkał wielu insurgentów Romanii, poraził, kilkaset w niewolę zagarnął. — Z Werony Monnier przysłał Ministrowi Berthier 7 chorągwi załodze Austryackiey odjętych; te podobno będą ostatnie, któremi w terażniejszy wojnie ozdobiemy Kościół Marsowy. — Admirał Gantheaume szczęśliwie, iak dziś mówią, popłynął do Indyi zachodniey; gdy Angielska flotta od 26 okrętów ukazała się przed portem Brestańskim, pomieniony wódz już więcej niz 40 mil był oddalonym od brzegu. — Stanu Konsyliarz Lescallier posłany od pierwszego Konsula, ma urządzić osadę S. Domingo.

Minister policyi dokładną Konsulom dał wiadomość, że w kilkomiesięcznym przeciągu 3 tysiące zbóyców i łotrów zehwymano; wiele ieszcze do czynienia zostaje; tylko w 20 Departamentach kommissye woyskowe domowa łpokoynność przywróciły. — Wkrótce ma bydź ogłoszony registr 35 tysięcy Emigrantów, którym wolno powracać do ojczyzny; między temi jest kobiet 10 tysięcy. — Zabito na Zachodzie jednego z Szuańskich dowodzców; znalezione przy nim listy pokazały, że Georges łpodziewał się wyspę Belle-isle poddać Anglikom. Gdy to pisał zdrayca Ojczyzny, już spisek był odkryty przez Generała kommanderującego Quintin, któremu jeden z przekupionych żołnierzów prawdę wyznał. — Wielkie u nas czynią się przygotowania do obchodu uroczystego podpisania pokoju z Cesarzem; całe miasto ma bydź kilkakroć oświecone; Ruggieri zapali sztuczne ognie, etc. Rząd zapewnia o tém obywatelów; papiery krajowe doszły do 60 procentów. — Pierwszy Konsul bawi w Malmaison; dokąd codziennie uduia się na radę Ministrowie i Konsyliarze Stanu. — Korsarze do portów zprowadzają zabra-

ne Anglikom bogate okręta; Thomas do Bordeaux przysłał ieden powracający z Jamaiki półtora miliona liwrów izacoway.

Pokóy z Elektorem Bawarskim nie zawarty dotąd; zachodzi trudność o indemnizacyę, którą ułatwiemy w traktacie z Rzeszą Niemiecką; zdaje się iż sekularyzacye w Rastad projektowane do skutku przyjdą. — Trybunowie po długich sporach większością głosów 49 przeciw 41 zezwolili na ustanowienie Sądu oddzielnego, który sądzić ma spiskowych przeciw Konsulowi. W opozycyi napupokoczywcy trwają 15 osób, które pod rządem terroryzmu głuche milczenie zachowały. Tu rzecz ukończoną do Przewodawców odesłano. — Wielka rozbojników gromada zewsząd uciekła się do miasta Marselli, które teraz wojskiem jest opasane. — Zamieszkania domowe Piemontu koniec biorą; stolica Turyn zupełnie przez czas cały spokojną była; pobranych do straży obywateli Jourdan wypuścić na wolność rozkazał; Costa wchodzący do Kommissyi wykonawczej, który najwięcej współziomków swoich atasztować radził, stracił Departament policyi za gwałtowne i podejrzliwe postępowanie; miejsce jego zastąpił Piosasco. — Spodziewana tu wkrótce małżonka Pości Pruskiego; sam Margrabia Lucchesini oświadczył Konsulowi Buonaparte, że Król Jmć Pruski chętnie przyjął komunikowane sobie zasady przysięgłego Francyi z Austryą pokoju, pragnąc nągoręcey widzieć iak narychley przywróconą zgodę narodom rozrzuconym.

Długośmy rozumieli, że sami tylko Jakobiści należeli do spisku od machiny piekielney zwanego; pokazuje się teraz, że to było Rolistów dziełem; iak przynajmniej dowodzi Minister policyi Fouché; oto jest treść rapportu jego. W pierwiastkach, powiada, głos narodu całego zbrodnie przypisał ludziom, którzy nie jednego już spisku sprawcami byli; nakoniec policya prawdę znalazła. Georges z Anglii powróciwszy przywoził mordercze projekta, i pieniądze do naigicia zabójców; z tyh niektórzy wact stanęli w Paryżu; policya niewidzialnem ramieniem wszystkich obiała, słyszała mowy, śledziła kroki; że nie zaraz przytrzymała, w tém błąd wielki; chcieliśmy jeszcze mieć więcej dowodów. Dassas, Lahaye, Limoclan dowodzącami byli; ostatni w liczbie lotrów tysiąca na wielkie imię zarobił. Zamysłali naprzód rozbić kassy, poczyty, zapalić wojnę domową. Carbon przybył im na pomoc, dawny Szef Szuanów. Limoclan z Londynu odbiera instrukcyę; drugie Georges onemu przysłał z Vendei, a wkrótce jeszcze inne przywoził S. Regent głowa rozbojników w Departamencie Ille i Vilaine; tego zbrodnie wiarę przeszły; on miał pierwszego Konsula mordować. Naradzali się długo, iakim orężem zginąć był powinien.

Przyjeżdża Hyde z Londynu, i pospieszać robotę nakazuje; Georges spiskowym donosi o zamordowaniu Biskupa Audreia wychwalając odwagę zabójców, których Paryskim lotrom dać za przykład; obiecuje wielkie pieniądze. Chevalier doradził machiny piekielney użyć. Chcieliśmy natychmiast uwięzić wszystkich; lecz aresztowaniem innych złoczyńców ostrzeżeni, skryli się tak dalece iż policya nie o nich wiedzieć nie mogła do czasu w którym spisek na ulicy Nicaise okropnie wybuchnął. Znalazła później policya, kto konia przedał, kto koniowi owies i siano dostarczał, kto beczkę obiał żelazem, kto wóz oporządzał, kto fuknie dawał złoczyńcom; te wszystkie wiadomości pokazały, że sprawcami nieszczęścia byli postać Angielscy i Szefa Georges. Carbon pierwszy wpadł nam w ręce, a spodziewając się przebaczenia wszystko wytwił. Regent uciekł; znaleźliśmy w jego mieszkaniu list pisany do pomienionego Georges, w którym zbrodzień należnikowi swojemu wiernie donosił co uczynił. On sam zapalał machinę; gwałtownie rzucony o kamień impetem prochu zapalonego, ledwie nie zginął. Długo się ukrywał, przez Doktora Collin tajemnie leczony; zehwytany naostatek. Hy-

de, Limoclan, Dassas, Lahaye dotąd nie wysłędzeni.

z Stockholmu 27. Stycznia.

Jak tylko Król Jmć z podróży swojej powrócił, nie mieszkając wielkie obroty widzieć się dały w Departamentach morskim i wojennym. Wierna zawartemu niedawno przymierzu Szwecya uczyni wszystko czego po niej wyciągać będzie utrzymanie neutralności zbrojney. Najwyższy kommandant woysk flotnych Wachtmeister tu z Carlscrony przyjechał na radę, które okręta i fregaty uzbrajać trzeba; eskadrę kommanderować ma Admiral Palmquist. Oprócz tego dwie inne wystawić mamy, każda od 50 galernych statków, które służyć mogą w Zundzie; pierwsza na brzegach Skanii, druga pod Gothemburgem; przywozić będą Admiraliowie Rosenstein i Frese. Do osadzenia wszystkich potrzeba maytków 10. tysięcy; wkrótce tęda zebrani. Nadto jeszcze Król Jmć zgromadzić kazał 20. tysięcy żołnierza lądowego do dwóch obozów, jeden w Skanii, drugi pod Gothemburgem. Monarcha sam obejmie najwyższą kommandę; pod nim służyć mają Generałowie: Toll, Cederstrom, Carpelan; pierwszy z nich najwięcej pracuje nad wojskiem lądowym; Admiral Cronstedt nad uzbrojeniem potężney floty. Wiadomość odebrana o włożonem embargo w portach Angielskich na okręta naje, ten skutek sprawiła, że przygotowania wojenne pospieszać kazano. Generałowi Stroemfeld polecane jest bezpieczeństwo brzegów południowych Królestwa; z twierdz Skanii, Smalandyi, ettc. artyllerya nad morze wyciąga.

z Berne 31. Stycznia.

Przez Genewę przeszło temi dniami bardzo wiele Szwaycarskich familii, które opuszczając zniszczoną wojnami Oyczyznę, w nowym świecie chcą szukać siedlisk spokojnych. W Bordeaux dla nich przygotowane są okręta; celem podróży Prowincya Ameryki północney Kentucky. General Weils wydał pismo, w którym usiłuje przekonać Francuzów o konieczney potrzebie przywrócenia dawnych granic Cantonu nufzym, i dawnego rządu, który zdaniem jego najdogodniejszy był Szwaycarom. Kopią dzieła swego przesłał do władzy prawodawczej i wykonawczej; inne rozrzucił między gminę, żądając się rozruchu. — Dzisiaj tędy biegnie do Generała en chef Brune z Lunevillu, donosząc iż Mantu, żołnierzem Francuzkim osadzić powidien. — Od armii Włoskiej kolumnę jedną posłano na potłamienie rozruchów Piemontskich. — Z Paryża wiadomość odbieramy, że Bernadotte ma wojsko prowadzić do Irlandyi; Angereu do Portugallii, jeśli te wyprawy kiedykolwiek przyjdą do skutku.

z Strasburga 30. Stycznia.

Generał S. Suzanne pospieszył dziś do Stuttgartu; pogłoska o zerwanem w Niemczech broni zawieszeniu upadła; druga zdaje się do prawdy podobną, która nam zwiastuje pokóy d. 28. wieczorem w Luneville podpisany; czekać trzeba z obu stron ratyfikacyi. Tym czasem z Niemiec i Szwaycarów niektóre półbrygady wkraczając do granic Francuzkich, przez Champańią i Burgundią ku Bordeaux i Brest zmierzają; żołnierzy starych i doświadczanych wojnami wybierać kazano; słychać że na wiosnę przeciw Anglikom pójdzie wojsko nowe. Zawieszona była wiadomość o ruszeniu armii Francuzko-Batawskiej ku Oyczystym granicom; dotychczas stoi spokojnie na leżach zimowych w Cyrkule Frankońskim.

z Mediolanu 29. Stycznia.

Generał Marmont znajduje się w stolicy naszey; Brune dzisiaj spodziewany. Dywizye: Wattrin, Monnier, z okolic Ferrary przeszły do Bononii. Rezerwa Macdonalda stanęła w Tyrolu południowym; kommandant przedniej staży Vandamme główną kwatę ma w Tridencie.

Szef sztabu rezerwy drugiej Leopold Berthier wydał następującą odezwę do mieszkańców Państwa Kościelnego. Armia Generała Murat, mowi, ciągnie do Ankony miasta, które do RPtey Francuzkiej należy, według brzmienia traktatu w Campo Formio podpisanego. Pierwszy Konsul nie pragnie i nie szuka nowej zdobyczy; chce przywrócić Włochom porządek; Europę pokojem obdarzyć. Ostrzegam Duchowieństwo Rzymskie, iż Generał Murat pisał do Ojca S. zapewniając uroczystie, iż rząd nasz pragnie z nim ugody; niech więc pospólstwo tych nie słucha którzy do rozruchu i buntu namawiać będą. Osoby, własność, i religią szanować umiemy. Niech lud pozna słabość swoją; niech widzi nakoniec, że niczym od zemsty naszej zasłonić się nie może, gdybyśmy jej szukać chcieli. A jeżeli żołnierz zwycięzki zabronionej dopuści się swawoli, ją Generałowie gotowi karę utrzymywać przykładną; szkoda najmniejsza w łowit nadgrodzona będzie.

W Nowarze rozruch powstał między Francuzkim i Cisalpińskim żołnierzem; pewnieby przyszło do krwi przelania, gdyby rostopny komendant nie zapobiegł nieszczęściu. W Pawii aresztowanie przez urzędników miejskich studenta podobny skutek sprawiło; kolledzy gwałtem odbić go postanowili; ruszyła gwardya narodowa; postąpiła wprawdzie zbyt prędko i furorowicie, lecz przywróciła spokój. — Consul ta nasza ustawę napisała, jakie ma być wojsko RPtey Cisalpińskiej podczas pokoju. Utrzymywać chcemy: 3 Generałów dywizyi, 6 brygadnych; 4 regimenta piechoty, 2 bataliony strzelców, regiment huzarów, półk strzelców konnych, 4 kompanie artylleryi pieszej, 2 konnej; cokolwiek inżynierów, gwardyę dla rządu; co wszystko nie wyniesie ogółem nad 14 tysięcy, których roczne utrzymywanie kosztować ma 10 millionów liwrów.

z Rzymu 14 Stycznia

Z Rieti wiadomość odbieramy, że Xiążę Pignatelli przybył tam d. 9 rozkazał czynić gotowość na przyjęcie 3 tysięcy piechoty, tysiąca Neapolitańskiej jazdy pod sprawą Generała Burcard. Ta dywizya w Abruzzo rozłożona, rozkaz jak słysząc odebrała przylączyć się do Generała Damas. Ociec S. względem mając na zbytnią drogę oliwy, dał ogólnie pozwolenie wszystkim używać potraw mięsnych, nie wyłączając nawet wigilii. Drugi edykt zabrania nosić w Rzymie kokardę, wyjąwszy samych tylko Posłów cudzoziemskich.

z Florencyi 24 Stycznia

Generał Murat d. 20 przybył do naszej stolicy z Generałami: Berthier, Paulet, i wielo innych; tegoż dnia ogłoszono zawieszenie broni podpisane w Treviso. Część wielka Francuzkiej rezerwy przeszła tedy zmierzając ku Rzymskim granicom; czekamy jeszcze 5 tysięcy. Miollis powróciwszy z Sienny poszedł ku Modenie. Murat głównym jest rzadcą Toskanii. Generała Lewaszew przyjmował z największą uczciwością. Austriacy d. 22 ustąpili z Ferrary; weszły na załogę dwa regimenty Francuzkie, dwa bataliony cudzoziemskie, z Generałami Vignolle i Julien. Rokosze w okolicach Faenza i Forli wszystkiego sobie dozwalaia. Generał Naselli z Rzymu wyjechał do Palermu. Dupont spodziewany w Bononii.

z Werony 25 Stycznia

Miedzy Generałami Brune i Bellegarde przyszło nieporozumienie się i niezgoda w tłumaczeniu ugody podpisaney w Treviso; pierwszy zatrzymał w niewoli rozkaz Austriackie garnizony, które z twierdz Peschiera i Legnago ustąpiły. Co większa, dnia wczorayszego donosił Cesarzem, że armistycjum dziś koniec bierze; zatem w dniach 15 rozpoczęte będą kroki nieprzyjazne, jeśli nowych rozkazów z Paryża nie odbierze.

Na skutek zalecenia Jasnie Wielmożnego Taynego Konsyliarza Litewskiego Cywilnego Gubernatora i Kawalera Fryzela za N; 124. wyzłego, Magistrat Wilenski przez niniejszy awiz ogłasza Podrad dla Erekeji mostu murowanego lub drewnianego na rzece Wilence za Spaską bramą na przeciw Młynu, idąc na Zarzecze, mając o swą exystencyę. — A to w miejscu dopiero przez raptową i nagłą powódź zrujnowanego; którego plan przez WJP. Gubernińskiego Architekta sporządzony znajduje się, któryby ztym życzył na postawienie takowego mostu wzięść Podrad za mniejszą i nad pokazany JP. Architektem Gubernińskim wydatek, cenę w dniach 21. 25. i 28. Mscia i Roku idącego raczy przybydź na Ratulz na Selsyę ranną Magistratu o godzinie dziewiątej odbywającą się gdzie publiczny Targ nastąpi.

Magistrat miasta Wilna znajdując przybliżający się termin wypuszczenia przez Publiczną Aukcyę w Arędę intrat miejskich bromnego, brukowego, wagi i stępla, rybnego targu; oraz spławu drow. Zawiadamia Powłzechność. — Iż czas odbycia Licytacyi takowych podatków na dniu 7. pierwszy, drugi raz na dniu 21. Marca, a trzeci raz na dniu 1. Aprila Roku idącego, oznaczony znajduje się. — Ktoby ztym życzył takowe intraty miejskie z publiczney Licytacyi wzięść w Arędę, w oznaczonych terminach na Ratulz z rana o godzinie dziewiątej na Selsyę Magistratową, z zupełnemi dowodami na pewność wzięcia, i uskutecznienia nastąpić mogącego kontraktu jawić się zechce.

Dokument iakby pod 30 Marca 1776. przez JO. Stanisława Xcia Radziwiłła Podkomorzego W.W. X. Litt: na 2,000. Czer: Zł: WIPP. Michałowi i Joannie z Giedroyciów Pietrzkiewiczom Rotm: Wilkom: z terminem opłaty, za dójściem lat Syna Jchmściow Józefa Pietrzkiewicza, wydany; okazał się pierwszykroć in Novembri 1800 Roku, a tak w Poie Lidzkim, iako i w przyległych, tego Pttu okolicach, był prezentowany. O nieważność którego; gdy JO. Mikołaj Xiążę Radziwiłł Generał Leut: B. woysk Litt: w Ziem: Lidzkim; na mocy Rządowego Ukazu, rozpoczął proceder, i pod 29 Januar: 1801 Roku, niestandy zyskał Dekret; — Aby Publiczność, wchodząc w iakowe, o ten Dokument, układy, omyloną nie została; tym doniesieniem zawiadamia się.

Dystyllator w praktyce doskonały potrzebuje dobrego miejsca, na którymby mógł służyć według talentu swojego; nie wyraża tu wszystkich gatunków wódek i likierów; które robić w Gdańsku się nauczył; przestaje na wyliczeniu niektórych. Umie zaś robić: 1. Wódkę Gdańską winną i dubeltową w rozmaitym rodzaju. 2. Likwor Wrocłowski przedni. 3. Rosolis Triestski. Syrop do pończu biały i czerwony najlepszy. 4. Wino Szampańskie białe i czerwone. Jesliby kto chciał mieć na usługach swoich pomienionego Dystyllatora, może o nim wziąć dokładną wiadomość w redakcyi Gazety Litt: